

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 8

OKTOBER 1948

2. årgang

Veien, sannheten og livet.

Vi er alle på vei mot evigheten. Veien kan være kort eller lang, men før eller senere står hver eneste av oss ved veiens ende. Porten til evigheten åpnes, og vi må gå inn. Hva venter du deg da?

Har du tenkt over dette spørsmål? Det er nemlig meget viktig. Evigheten er lang. Den tar aldri slutt. Derfor burde vi alle sørge for å få en god evighet. Vår Bibel forteller oss at det finnes to veier mot evigheten: den smale og den brede. Disse to veier fører til forskjellig mål: saligheten hos Gud og fortapelsen borte fra Ham. Hva ønsker du å nå fram til? Derom er du nok ikke i tvil. Men her er det ikke nok å håpe og ønske. Ønsket må settes ut i livet og bli realisert. Ellers er det til ingen nytte. Enhver av oss må slå inn på veien til himmelen — den smale vei, om vi skal ha noe som helst håp om å nå fram. Den som ikke gjør det, vil uvergelig komme til å havne i mørket utenfor.

Men hvorledes skal jeg da finne den rette vei? sier du kanskje. Det finnes jo så mange teorier om dette i våre dager. Hver religion har sin vei. Ja, det er så, men vår Bibel sier at det bare er en vei som fører fram. Og du som leser dette, har vel ikke lyst til å søke til de gamle hedenske religioner eller til moderne hedenskap for å få et tvilsomt svar på livets største spørsmål? Menneskeverk ramler overende, og selv de mest innviklede tankekonstruksjoner er lite å støtte seg til foran evighetens port.

Nei, hold deg ikke til mennesker, men hør hva Jesus sier. Han er Gud og kjenner både tiden og evigheten. Han har aldri tatt feil og fører ikke noen vill. Han ønsker å gjøre det godt for hver eneste en. Han sier sannheten, både om oss selv og vår synd og om Gud. Det kan nok svi å få høre sannheten — at vi er besmittet av synd i den grad at vi ikke kan nå himmelen uten å gå inn gjennom omvendelsens trange port. — og dog er det langt bedre å få høre sannheten nå mens vi enda lever i nådens tid — enn å få høre den etterat det er evig forsent — når der ikke lenger er noen mulighet for omvendelse og frelse.

Hør derfor hva Jesus sier: «Jeg er veien sannheten og livet, ingen kommer til Faderen uten ved meg.» Johs. 14, 6.

Jesus er altså veien til Gud, den eneste vei for deg og meg. Utenom Ham vil vi aldri nå fram, men ved Ham skal det lykkes for hver ærlig sjel. Så gå da til Jesus med bønn om frelse og evig liv, og Han møter deg med sannheten fra Gud. Han tar imot deg og vil gi deg all den hjelp du trenger. Det er vår lykke at Han makter å gjøre dette. Hans sannhets ord frigjør og leder oss på rett vei — fram til Gud — til det evige liv i himmelens salighet.

Gå så denne vei i bønn og tro — i ærlighet og lydighet mot sannhetens røst, og du skal få oppleve det største av alt — evig frelse.

Høst-takkefest

Den tradisjonelle høsttakkefest ble i år holdt i Spydeberg kirke og skole søndag 10. oktober.

Menighetsrådenes damer hadde pyntet kirken vakkert med blomster, kornbånd og høstens mangefargede lauv og dertil levende lys slik at sinnet ble stemt til andakt og høytid. Mange mennesker hadde også funnet veien til kirken og skolen, så det ble virkelig fest. En god ånd rådet under hele samværet. Guds ord lød klart og fulltonende.

I kirken talte først kallskapellan Nistad, Ski, ut fra Matt. 13, 44—46 om Guds rike som den store skatt. — Bonden som arbeidet ute på åkæren og oppdaget skatten, var straks klar over dens store verdi. Han forstod at det var om å gjøre å sette alt inn på å komme i besittelse av den. Derfor var han øyeblikkelig villig til å selge alt det han eide for å få skatten. I teksten står det et bemerkelsesverdige uttrykk: «I sin glede gikk han bort og solgte alt det han hadde.»

På samme måte er det når et menneske oppdager Guds rikes herlighet. Da gir det med glede avkall på de mange ting som binder det til «verden». Derfor blir det ikke så vanskelig som man-

Ekteskapet ble reddet.

En yngre mann led meget i sitt ekteskap, og det så ut til at det skulle gå mot den fryktelige ting: Skilsmisse mellom ham og hans hustru. Han kom imidlertid til å gå oppom en venn, og det endte med at den ulykkelige ektemann åpnet sitt hjerte for ham.

«Å, kjære, slik har jeg også hatt det før», sa vennen. «Det var ikke stort annet enn trette og uoverensstemmelser i vårt hjem. — Da skjedde det en dag at jeg fikk se at det eneste jeg hadde å gjøre var å overgi meg helt og holdent til Gud med alt mitt og alle mine vanskeligheter.

Gud viste meg da at det måtte to til for at det kunne bli en trette. — Hva enn min hustru sa til meg, ga jeg henne aldri mer et ubehagelig svar. Jeg la stadig an på kun å se det som var mine feil, og jeg talte stadig åpent med Gud om disse feil og ba ham om tilgivelse og om ny kraft til kun å leve etter Guds vilje. Dette var til stor hjelp. — Dessverre kunne det nok flere ganger hende at jeg ble meget skuffet over meg selv etterhvert som jeg så mine feil tydeligere enn før. Med Gud hadde jeg gjort den avtale at jeg bare ville søke å se feilene hos meg selv og overse min hustrus feil. Forøvrig viste Gud meg at jeg stadig skulle tenke på hennes beste i form av små oppmerksomheter, tjenester osv.

Ved siden av dette ba jeg hver dag at Gud måtte rikt velsigne henne, og at hun måtte bli hans barn. Jeg forsøkte også å finne ut hennes gode sider og takket Gud for dem.

Da en del måneder var gått, stanser min hustru en dag opp og sier: «Det er skjedd noe med deg, Knut. Du må sikkert ha blitt en kristen.»

Da fortalte jeg at jeg hadde overgitt meg til Gud. — Nå er vårt hjem til slutt blitt så lykkelig og velsignet, og det største er at min hustru har begynt å søke Gud.

Feilen var nok utelukkende min, den gang det var så galt mellom oss — det så jeg ikke den gang; men Gud førte oss ut av uføret slik som du nå har hørt.»

Den unge ulykkelige ektemann gikk hjemover den aften med en ny beslutning. Han var blitt inspirert av vennens beretning og hadde virkelig fått noe å tenke på.

Etter «Søndagsbudet», Oslo.

ge på forhånd innbilder seg å gå over på Jesu side. I valgets stund har mennesket fått se seg selv, sine fornøyer og alt det som før syntes umistelig i et nytt lys — i lyset fra Gud. Og da viser det seg at de syndige gleder og de mange verdens ting — i virkeligheten er for lite eller ingen ting å regne — mot storheten ved å være et frelst Guds barn. Disse har oppdaget skatten.

Lærer Omberg talte ut fra Psalme 103 om å love og takke Gud for alle hans velgjerninger. Gud er så god mot oss at vårt hjerte burde fylles med takknemlighet. Endog når Han griper inn i vårt liv på en måte som vi slett ikke forstår — tar fra oss noe som vi ikke synes å ha råd til å miste, handler Han i kjærlighet og vender det til det beste. Ja, det er «tilhylling nåde». Så stor og så god er Gud.

Pastor Nistad og frue gledet oss med solosang og forkynte på den måten frelsens evangelium.

Bevertingen foregikk deretter på skolen, hvor der var innlevert rikelig med mat til de mange mennesker.

Etter mat- og hyggepausen fikk vi sang og musikk av «Fellesmusikken». Emissær Sponbukt talte om Jesu undergjerning derute i ødemarken da Han mettete de mange tusen med det lille forråd som fantes. Det var Gud som velsignet maten etter Jesu borbønn. Og da ble det lille nok, ja, mer enn nok til alle. Slik er det med Guds velsignelse. Når vi i bønn og tro går inn til Gud med alt, blir det aldri for lite. Det blir kanskje ikke overflod. Gud har ikke lovet oss klær etter siste Pariser-mote eller 8 slags pålegg på brødet, men det vi trenger skal vi få. Gud har gitt oss meget og velsignet vårt norske folk rikelig, hvorfor vi har stor grunn til å takke. Men gjør vi det?

Soknepresten avsluttet med å minne om den siste kveld — høsten i menneskelivet. Hvordan skal høsten bli for deg? Snart kan øyeblikket være inne. Høsten blir i forhold til det du sådde i dagliglivet.

Du som ønsker en god høst, søk inn til Gud og la Ham frelse deg og lede deg hver dag, så skal det lykkes.

Stående sang vi til slutt den kjente salme: «Å, tenk når en gang samles skal.»

I offer kom det inn kr. 339.25.

Hjertelig takk alle sammen.

Gi akt.

Fra et av våre mest utbredte religiøse blad på Sørlandet har vi sakset følgende, som sikkert har noe å si oss i dag her på Østlandet, selv om det var skrevet før krigen:

Andre religiøse samfunns agitasjon innen den lutherske bekkjennelse.

Det er en kjent sak at mange religiøse samfunn og sekter driver et ganske intenst arbeid innen lutherske kretser. Ofte blir resultatet av denslags arbeid kun splittelse og stiftelse av en liten klikk eller «samfunn» av disse «vunne».

På mange steder er det rent merkelig å se hvor rørende naivt kristenfolket mottar nettopp slike fremmede. De møter en varme og oppslutning som mange av våre egne arbeidere må savne. Ikke minst her på Sørlandet har vi eksempler på at «frie fugler» har lett for å arbeide. Bedehusene stilles til disposisjon, ofte kun mot forevisning av en Bibel og andre tider en attest ved siden av. Disse attester uttaler som regel lite om vedkommendes «lære og tro». I høyden gir utstederen bevitnelse for at N. N. er et hed- erlig og bra menneske, kjent som troende i så og så lang tid.

Tro om det ikke var på tiden at vi frisket litt på de gamle haugianeres krav til forkynnerne? Hauge innprentet sine venner at de ikke uten

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgitt av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd

Ansvarlig redaktør . . . . . S. T. STORAKER
Kasserer . . . . . Skolebestyrer S. EIK
Ekspedisjon . . . . . FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

videre skulle gi hvem som helst attest, og absolutt ikke motta noen fremmed uten helt påliteleg vinesbyrd, ikke bare om at vedkommende levde sitt liv så det berettiget ham til å forkynne Guds ord, men også at læren var rett og stemmende med bekjennelsen.

Vi strever innen alle organisasjoner for å få endene til å møtes. Dørene på misjonsmarkene er åpne som sjelden før. Vårt land lever i en vekkelsestid som man må menneskealdere tilbake for å finne sidestykke til. Selv eier vi innen den norske kirke og innen den lutherske bekjennelse en stor skare av gudbenådede forkynnere med så vel vekkelsens som hyrde- og lærernåde-gaver. Vi makter av økonomiske grunner ikke å utnytte den anledning som Gud gir oss. Skal vi da støtte og hjelpe disse fremmede? La oss slå ring om våre egne. En bønnering, en støttering som bærer det økonomiske ansvar. Ikke fordi vi mener at «vi alene vite», men fordi vi ser den gave Gud har gitt kristenheten i vår lutherske bekjennelse. En gave som har tilført slektene kristelig kraft og gitt dem redskaper for Gud som neppe noen annen bevegelse i kirkens historie. Vær også sikker på at som Luther i sin tid brøt den katolske kirkes religiøse makt, så er den lutherske bekjennelse den dag i dag det beste bollverk både mot katolisismen og enda verre «ismer».

Derfor vil vi spesielt til lederne i by og bygd, og til kristenfolket i sin alminnelighet si: Ta et klart, men avgjort standpunkt mot alle fremmede som kommer for å tale i våre bedehus eller i andre hus. Si at vi anerkjenner dem som kristne så sant de bygger sin tro på Kristus som sin personlige Frelser, men at vi ikke ønsker dem som forkynnere blant oss. Søker de tross dette å komme inn, da bør kristenfolket i samlet flokk unnlate å søke deres møter. Selv om de lokker med foredrag om de mest sensasjonelle emner og henviser til profetier om endens tid fra både Det gamle og Det nye testamente.

Der er skarer av mennesker i verden enda som ikke kjenner Krisus eller Bibelen. La dem gå der. Ikke her hvor Guds ord forkynnes rikelig ved våre egne. K p.

En nyttig lærdom.

Det var i en skoleklasse. For seg selv bak de andre satt en liten pike som ennå ikke var skolepliktig. Hun var datter av læreren.

«Hva gjør du her?» spurte soknepresten som var på besøk i skolen.

«Jeg lærer meg å være stille,» svarte den lille.

«Det er utmerket,» sa presten. «Det er mange som ikke lærer den kunsten i hele sitt liv.»

Har Du lært den? (Etter N. M. S.)

Vårt lands velferd beror på at kristendommen beholder sin makt. Men religionen kan ikke eksistere uten menighetsliv. En kristen synder mot menigheten ved å holde seg borte fra kirken.

(Jansen etter Alex. Westlin.)

Gaver til «Menighetsbladet».

Helge Iversen kr. 20.—. Augusta Jørgenrud kr. 5.—. H. kr. 50.—.
Hjertelig takk.

De som er unge

tenker ofte som så: Hvis vi kunne komme ut på store sommerleirer, fester og møter, så skulle det være lett å være en kristen. Men husk: Det er ikke dette som teller for Gud. Det er på arbeidsplassen din og i hjemmet ditt du først og fremst må vise din kristendom — der må du prøve å ha et rent sinn og en fordragelig ånd.

David ber i en salme: «Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inne i meg». Ps. 51, 12.

Ber du daglig denne bønn, og husker på Jesu ord: «Det I vil at andre skal gjøre mot eder, det gjør I mot dem», da blir det ikke så vanskelig for deg å være en kristen.

Les salme 225 i Landstads:

«Eg hev ei tenesta stor for Gud
Frå dag til dag i det stille,
Der kvardagsklædi vert høgtidsskrud
Og livsens småting so gilde». (Orheim.)

Da jeg hadde lest ovenstående stykke — innsendt av — N —, ble jeg så glad at jeg straks ønsker å sende innsenderen en hjertelig takk! Takk for denne gode hilsen til vårt menighetsblads lesere. Ja, jeg sier takk i dobbelt forstann. Takk for omsorgen for Menighetsbladet. Det gjør så godt å merke at der er noen som tenker på det også på den måte at de vil sende sitt bidrag til innholdet — et ord fra Gud, en personlig opplevelse, et vitnesbyrd eller liknende. Det er også av stor betydning for bladet, så det kan bli mer allsidig og rikt. For det er jo nokså selvfølgelig at når bare en person skal skrive og ordne alt innholdet, kan det bli temmelig ensidig.

Dernest vil jeg også si takk for det gedigne, kristne innhold i stykket. Det er nettopp kristendom i hverdagslivet. Og det er den som har betydning. Hvis vi ikke makter kristenlivet til hverdags, har det nok lite å bety med de varme følelser og oppløftelser på møter og fester. Gud gi at det måtte bli mere av begge deler, så det kunne merkes at vi hadde vært med Jesus og av Ham fått noe som virker i livet, noe som gir kraft og frimodighet, fasthet og glede, noe som holder under alle livets omskiftelser fordi det er bygget på den grunnvold som vi har i Guds eget ord. Da vil også Guds ord og nådens midler få plass i dagliglivet, og dette er det som trengs.

Døde.

12. september: Lensmann Peter Anton Petersen, født 1. september 1872 i Eidsberg.

14. september: Johan Magnus Olsen, født 2. februar 1874 i Oslo, bopel Hylli. Død i Oslo.

17. september: Bothild Jarlfrid Mørk, født 16. november 1896, bopel «Granheim».

30. september: Maren Julie Pettersen, Tomta, enke etter småbruker, født 8. juni 1875.

Sin tid og time ingen vet. Vel den som alltid er beredt.

Gudstjenester.

Søndag 31. oktober kl. 11: Høymesse i Heli kirke.
Bededag 5. november kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke med preken av pastor Arne Prøis. Soknepresten forretter. Ofring.
Kirkebuss fra Enga.

Søndag 7. november kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. — Kirkebuss fra Mørk.

Søndag 14. november kl. 11: Høymesse i Spydeberg kirke. — Kirkebuss fra Dingstad.

Søndag 21. november kl. 11: Høymesse i Hovin kirke. — Kirkebuss fra Svenneby.

Søndag 29. november kl. 11: Høymesse i Heli kirke.

<p>Sverre Nilsen Spydeberg, tlf 136 a. Bilforretning og verksted.</p>	<p>E. A. Skullerud ass. landhandel. Spydeberg, tlf. 15.</p>
<p>A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120. Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler. Egen avdeling for skotøy og manufaktur.</p>	<p>Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger. Kontortid: Mandag og onsdag kl. 9—13. Fredag kl. 9—13 og 15—16. Tlf. Spydeberg 7.</p>
<p>Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring. Tlf. 69, Spydeberg.</p>	<p>Hans Alvim Kolonial — Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr. Spydeberg, tlf. 178.</p>
<p>Spydeberg Manufaktur T. Lunder. Klær, tøy, leketøy m. m. m.</p>	<p>Arne Nygaard ass. landhandel. Tlf. Godheim 224.</p>
<p>A. Lageraaen ass. landhandleri ved Myhra-krysset. Tlf. 145, Spydeberg.</p>	<p>Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning. Bensin, olje, gummi. Reparasjonsverksted. Tlf. 43.</p>
<p>Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning. Spydeberg, tlf. 180.</p>	<p>Jens Buer Elektrisk forretning. Spydeberg, tlf. 146.</p>
<p>Einar Guddal Snekkerverksted. Karosserireparasjon — Dreing. Tlf. Spydeberg 198.</p>	<p>Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen. Gravmonumenter m. m. Tlf. 205.</p>
<p>Aksel Sørby Kolonial — Manufaktur. Malerverer — Bygningsartikler. Tlf. Spydeberg 152.</p>	<p>Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brødr. Helle. Tlf. 184, Spydeberg. Kjøtt og fleisk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smørbrød-pålegg.</p>
<p>Lege Martin Schou Spydeberg, tlf. 105.</p>	<p>Græshagen Hønseri Godkjent Avlscenter. Spydeberg, tlf. 138.</p>